

۱. ربا به معنی: بخش زیاد شده، فزونی یافته، فزونی، زیادی، افزوده... است، و معادل « بهره » در زبان فارسی است. وقتی چیزی به کسی می دهیم و زیاده از آنچه بوی داده ایم از وی پس می گیریم، آن بخش زیادی ربا نامیده می شود.

۲. خداوند در چندین آیه به ربا و حرمت آن تاکید ویژه می کند :

الف : آیه ۲۷۵ سوره مبارکه بقره : " آن ها که ربا می خورند بر نمی خیزند مگر مانند کسی که شیطان به جنون آشفته اش کرده است. این از آن روست که گفتند: داد و ستد صرفا مانند ریاست؛ در صورتی که خدا معامله را حلال و ربا را حرام کرده است. پس اینک کسی که از پروردگارش پندی به او رسد و باز ایستد، آنچه گذشته از آن اوست و کارش با خداست و هر که به (رباخواری) بازگردد، پس آنان دوزخیانند و در آن ماندگارند"

ب : آیه ۱۳۰ و ۱۳۱ سوره مبارکه آل عمران : " ای کسانی که ایمان آورده اید! ربا (و سود پول) را چند برابر نخورید! از خدا بترسید، تا رستگار شوید! و از آتشی بپرهیزید که برای کافران آماده شده است! ".
ج : آیه ۱۶۰ و ۱۶۱ سوره مبارکه نساء: " به خاطر ظلمی که از یهود صادر شد، و (نیز) بخاطر جلوگیری بسیار آنها از راه خدا، بخشی از چیزهای پاکیزه را که بر آنها حلال بود، حرام کردیم. و (همچنین) بخاطر ربا گرفتن، در حالی که از آن نهی شده بودند؛ و خوردن اموال مردم به باطل؛ و برای کافران آنها، عذاب دردناکی آماده کرده ایم"

۳. توجه و تاکید خداوند بر تحریم ربا در کنار مجازات سنگینی که برای اهل ربا در نظر گرفته شده است بیانگر میزان بالای مخرب بودن این امر است. در اقتصاد غربی، مدل های اقتصادی بر اساس پذیرش ربا شکل گرفته اند و لذا ربا دادن و ربا گرفتن امری عادی و رایج است. اما در الگوی قرآنی اقتصاد، ربا جایگاهی ندارد. از نظر اقتصادی، ربا موجب بی انگیزگی عاملان اقتصادی به انجام فعالیت های تولیدی می گردد و با کاهش میزان تولید یک جامعه، درجه آسیب پذیری بالا می رود. همچنین ربا دادن موجب می شود که از یک طرف میزان ثروت طبقه مرفه افزایش یابد و از طرف دیگر طبقه ضعیف دچار فقر اقتصادی مضاعف گردد و این یعنی رواج بی عدالتی و ایجاد زمینه برای بروز انواع مفاسد اجتماعی.